

MARTS · APRIL · MAJ 2012 · NR. 101 · ÅRG. 67

Kirke&Sogn

Brorstrup-Ravnkilde Pastorat

BRORSTRUP-RAVNKILDE PASTORAT:

Menighedsrådets officielle mail:

8279@sogn.dk

Skriver man til den, vil den altid blive læst af menighedsrådet.

Formand:

Hanne Bregendahl
Hvidkildevej 5, Mejlby
tlf. 98 65 12 71

hanne-benny@vip.cybercity.dk

Næstformand:

Vagn Wiborg, Fyrkildevej 31
Fyrkilde, tlf. 98 56 91 96

Kirkevæрге:

Kirsten Mortensen
Skårupvej 16, Ravnkilde
tlf. 30 70 92 15
kirstenmdm@gmail.com

Kasserer:

Erik Højgaard, Solskrænten 1
Nørager, tlf. 98 55 20 24

Graver, Brorstrup:

Søren Christian Bentzen
Nørvad 1, Ravnkilde, tlf. 26 34 90 25
e-mail: soerenbentzen@msn.com

Graver, Ravnkilde:

Henny Christensen
Skårupvej 6, Ravnkilde,
tlf. 29 43 71 80 - 22 45 93 70
e-mail: skaarup@christensen.mail.dk

Organist, begge kirker:

Karl Alfred Petersen, Skolegade 2,
Ravnkilde, tlf. 98 56 91 28

Kirkesanger Brorstrup:

Jens Erik Jensen, Haverslevvej 66,
Årestrup, tlf. 98 37 50 11

Kirkesanger, Ravnkilde:

Søren Kjærgaard
Skørping, tlf. 98 33 85 50

Sognepræst:

Holger Lyngberg, Nørvad 1
Ravnkilde, tlf. 98 56 90 55
e-mail: hly@km.dk

Siden sidst

RAVNKILDE SOGN:

DØBT:

Julie Bach Madsen

Født 09.08.2011 i Grynderup sogn

Døbt 15.01.2012 i Ravnkilde kirke

Bastian Flink Kristensen

Født 03.10.2011 i Durup sogn

Døbt 22.01.2012 i Ravnkilde kirke

Isabella Bjerrum Lyng

Født 19.10.2011 i Ravnkilde sogn

Døbt 05.02.2012 i Ravnkilde kirke

Matilde Bak Jensen

Født 28.12.2011 i Ravnkilde sogn

Døbt 11.02.2012 i Ravnkilde kirke

Johanne Wind Miller

Født 22.08.2011 i Ravnkilde sogn

Døbt 19.02.2012 i Ravnkilde kirke

Sara Suszkiewicz Bjørnskov

Født 29.03.1998 i Ravnkilde sogn

Døbt 19.02.2012 i Ravnkilde kirke

VIET:

Ingen

BEGRAVET:

Aksel Korneliusen

Født 11.04.1927 i Blære sogn

Begravet 02.02.2012 på Ravnkilde kirkegård

BRORSTRUP SOGN:

DØBT:

Ingen

VIET:

Ingen

BEGRAVET:

Ester Bisgaard

Født 23.03.1919 i Vejrum sogn

Begravet 29.11.2011

på Brorstrup kirkegård

Næste kirkeblad:

Udkommer ca. uge 24, 2012

Ansvarshavende redaktør:
Holger Lyngberg

Forsidefoto: Anemoner

Fotos fra en dejlig dag

Julie Bach Madsen

Isabella Bjerrum Lyng

Bastian Flink Kristensen

Mathilde Bak Jensen

Johanne Wind Miller

*Vi ønsker Jer alle
hjerteligt tillykke..!*

Påskens fortalt i billeder i Ravnkilde kirke

I Ravnkilde kirke får vi hele påskefortællingen fortalt i billeder på smukkeste vis, dels i de fire felter i altertavlen, dels på sandstensportalen ved norddøren i kirken.

Og alt sammen kan vi takke nabo-skabet til Nørlund Gods for.

DE FIRE FELTER I ALTERTAVLEN

Uden at have skriftligt bevis for det, er der meget der tyder på, at den navnkundige ejer af Nørlund Gods – Ellen Marsvin (1. februar 1572 – 11. november 1649) – er den, som har æren for, at kirken har disse fire flotte billedskærerarbejder. For samtidig med at hun ejede Nørlund Gods ejede hun bl.a. andet også Holckenhavn Gods på Fyn. (Godset hed dog den gang Ellensborg) og derovre havde hun ansat en dygtig billedskærer – eller billedsnider – som man kaldte dem den gang, nemlig Hans Dreier eller Dreyer.

Om Hans Dreier kan fortælles:

Hans Dreier, Hans Dreyer, 1572-3.1.1653, billedsnider. Født i Eckernførde, død i Oksenvad, begravet sst. Efter sine forældres tidlige død kom Dreier fra 1586 syv år i lære hos Eckernførdesnedkeren Ciriac Dirichsen (Dirkes), rejste siden på håndværket i Tyskland, gjorde mesterstykke i Lübeck og bosatte sig i Segeberg. Her kom han i forbindelse med Gert Rantzau for hvem han arbejdede både i Holsten og på Silkeborg, og sikkert på foranledning af denne flyttede han 1617 til Haderslev og blev kgl. hofbilledsnider på slottet. Denne værdighed

gav ham dog kun få opgaver, og heller ikke fra egnens kirker fik han søgning, men til gengæld modtog han mange bestillinger fra danske adelige, så han kom til at føre et omflakkende liv på jyske og fynske herregårde. I hans 80 år bevægede hans søn ham endelig til at slå sig til ro i sin præstegård i Oksenvad hvor han snart efter døde. Den levnedsskildring der er trykt i den af sønnen bestilte ligprædiken giver Dreier en særstilling blandt samtidens billedskærere som hans udførte arbejder ikke alene kunne have sikret ham. Dreier repræsenterer overgangen mellem senrenæssance og bruskbarok. Samtidig er hans værker præget af forkærlighed for en detaljerig overfladebehandling der røber en afhængighed af Eckernførdeskolen. Dette mærkes stærkt i hans hovedværk, det rige inventar i slotskapellet på Holckenhavn, hvor han arbejdede syv år for fru Ellen Marsvin, men hvor han dog ikke har udført selve prædikestolen. Hans møbler er repræsenterede på Nationalmuseet, Frederiksborg, Kronborg samt i Ålborg, Haderslev og Ribe museer.

Familie/Forældre:

Købmand, brygger Peter Dreier og Margrete Tape. Gift 1. gang 1602 med Catharina Kruse, død 1614. Gift anden gang 1616 med Anna Martens, død 18.9.1659. (Kilde Dansk Biografisk Leksikon).

Det er disse fire felter fra Hans Dreiers hånd, som fortæller påskens dramatiske begivenheder: Inden jeg kommer til selve felterne,

må jeg indrømme, at med alderen bliver man heldigvis klogere – det var jo heller ikke godt andet. Men i flere år var jeg i den vildfarelse, at man havde sat de fire felter forkert op, idet de skal "læse" fra nederste højre hjørne mod venstre og slutende i øverste højre hjørne.

Det har jeg lystig fortalt til dem, der hørte på, og ingen protesterede. Indtil et klogt hoved heldigvis sagde: Jeg tror, du tager fejl. De sidder rigtigt nok, for det øverste højre felt visende Kristi Himmelfart må nødvendigvis sidde øverst i højre hjørne, ellers ville vejen til himlen jo være spærret for ham!

Således belært af en, som har tænkt dybere end jeg – og det er aldrig beskæmmende at lade sig

belære af en, der er klogere end en selv, vil jeg nu berette lidt om felterne, begyndende i nederste højre hjørne.

Korsdragelsen

I dette felt ses Kristus på vej til Golgata og et mylder af mennesker. Forrest må det være soldaterne med hellebarder og andre våben. Lige bag Kristus går en kvinde, som slet ikke er omtalt i Ny Testamente. Det må være den hellige Veronika med svededugen. En legende fortæller, at hun så Kristus komme med korset, at hun så fik ondt af manden, tog et klæde frem og tørrede hans ansigt med klæ-

det. Efter legenden skulle hans ansigtstræk have sat sig på stoffet, så man siden har opbevaret det som en hellig genstand.

Manden bag Veronika må være Simon fra Kyrene, som der fortælles om i evangelierne, f. eks. i Markus 15:21: *Og de tvang en mand, som kom forbi ude fra marken til at bære hans kors. Det var Simon fra Kyrene, fra til Alexander og Rufus.*

Da Simon kom fra Kyrene i Nord-

afrika, opstod den tradition, at Simon var den første sorte helgen, og at hans sønner, Rufus og Alexander, blev missionærer. Det faktum, at sønnerne nævnes ved navn i Markusevangeliet, synes at antyde, at de var kendte skikkelser blandt de tidlige kristne.

I salmebogens nr. 209 står der et par sigende vers:

*Ja, korset knejser over land og bølge,
og hvor vil med i Jesu indtog følge?
Og alle kommer de med palmegrene,
men hvo vil være Simon fra Kyrene?*

*Det er så let at lægge kors på andre,
det er så tungt med korset selv at vandre,
men vil du favne ham i aftenfreden,
så må du følge ham i middagsheden.*

Bag ved Simon står en kvinde med foldede hænder og en mand ved hendes side. Det må være Jesu mor, Maria sammen med den discipel, som Jesus holdt allermest af, nemlig Johannes. I Johannesevangeliet kap. 19, vers 26: *Da Jesus så sin mor og ved siden af hende, den disciple, han elskede, sagde han til sin mor: "Kvinde, dér er din søn." Derpå sagde han til disciplen: "Dér er din mor." Fra den tid tog disciplen hende med hjem til sig.*

De andre personer i feltet har jeg svært ved at identificere, men måske kan nogen hjælpe mig?

Korsfæstelsen

Til venstre for Korsdragelsen ses Korsfæstelsen, som Hans Dreier opfattede den. I Johannesevangeliet kap. 19, vers 17-22:

Så tog de Jesus med sig; v17 han bar selv korset og gik ud til det sted, som kaldes Hovedskalsted, og som på hebraisk hedder Golgata, hvor de korsfæstede ham, og sammen med ham to andre, én på hver side, med Jesus i midten. Pilatus havde lavet en indskrift og sat den på korset. Den lød: »Jesus fra Nazaret, jødernes konge.« Den indskrift læste mange af jøderne, for stedet, hvor Jesus blev korsfæstet, lå nær ved byen, og den var skrevet på hebraisk, latin og græsk. Jødernes yppersteprester sagde nu til Pilatus: »Skriv ikke: »Jødernes konge«, men: »Han sagde: Jeg er jødernes konge.« Pilatus svarede: »Hvad jeg skrev, det skrev jeg.«

og videre i samme kapitel vers 33-34:

Det var forberedelsesdag, og for at legerne ikke skulle blive hængende på korset sabbatten over – for det var en stor sabbatsdag – bad jøderne Pilatus om, at de korsfæstedes ben måtte blive knust og de døde taget ned. Så kom soldaterne og knuste benene på den første og på den anden, som var korsfæstet sammen med Jesus.

Den indskrift, Pilatus satte på korset, lød på latin:

INRI hvilket står for

I = Iesus (Jesus)

N = Nazarenus (Nazaræeren)

R = Rex (Konge)

I = Iudaeorum (Jødernes)

Altså: Nazaræeren Jesus

jødernes konge

Med i billedet er jo også den soldat, som stikker hul i siden på den korsfæstede. I øvrigt har den lilla messehagel, som bruges i Ravnkilde kirke især i fastetide et kors på ryg-siden med markering af Jesu fem sårmærker.

Gravlæggelsen

I næste felt er vi nået til Jesu gravlæggelse, og igen har Hans Dreier fundet plads til mange mennesker, nogle er lette at tyde, andre knap så lette. De fire evangeliers beretning varierer en lille smule, men fælles for dem er Josef fra Arimatæa og kvinderne, der står og ser på med deres krukker fulde af vellugtende salver (myrra), som skulle bruges til at salve den døde med.

Lad os tage teksten fra Johannesevangeliet kap. 19, vers 38-42: *Josef fra Arimatæa, som var discipel af Jesus, men hemmeligt, af frygt for jøderne, bad derefter Pilatus om at måtte tage Jesu legeme ned; og det tillod Pilatus. Josef kom så og tog Jesu legeme ned. Også Nikodemus kom; det var ham, som tidligere var kommet til Jesus om natten; han medbragte en blan-*

ding af myrra og aloe, omkring hundrede pund. Så tog de Jesu legeme og viklede linnedklæder om det sammen med de vellugtende salver, som det er skik hos jøderne ved begravelse. På det sted, hvor Jesus var blevet korsfæstet, var der en have, og i haven var der en ny grav, hvor der endnu ikke havde været lagt nogen. Da det var jødernes forberedelsesdag, lagde de Jesus dér, fordi den grav var i nærheden.

Det er ikke helt tydeligt, hvem der er Josef fra Arimatæa med liglagnen, og hvem der er Nikodemus med den kostbare salve. Der er dog fire kvinder i baggrunden. De tre har glorie, den ene står uden glorie, men med en krukke i hænderne. En af de andre kvinder ser også ud til at have haft noget i hænderne, men det er forsvundet og kun et lille hul ses tilbage.

Den ene af kvinderne er givet Jesu mor Maria, men kvinden uden glorie kunne være den skøge, som kom til Betania for at salve Jesu hoved og fødder med den kostbare Nardusolie. Da man ikke ved, hvem hun var, er hun jo ikke en helgeninde, og derfor uden glorie. Er det et tilfælde, at Hans Dreier lader hende vise sit ene lår, eller lader han hende gøre det for at hentyde til hendes profession som prostitueret? Fantasien har frit spil.

Himmelfarten

Oppe i øverste højre hjørne finder vi det sidste felt, som på sin egen lidt naive måde gengiver Kristi Himmelfart, som jo har sin egen helligdag 40 dage efter påske. Fortællingen om Kristi himmelfart findes kun i Markus- og Lukasevangelierne samt i Apostlenes gerninger. Hos Lukas kap. 24, vers 46-53 beskrives himmelfarten med disse ord:

Oppe i øverste højre hjørne finder vi det sidste felt, som på sin egen lidt naive måde gengiver Kristi Himmelfart, som jo har sin egen helligdag 40 dage efter påske. Fortællingen om Kristi himmelfart findes kun i Markus- og Lukasevangelierne samt i Apostlenes gerninger. Hos Lukas kap. 24, vers 46-53 beskrives himmelfarten med disse ord:

Oppe i øverste højre hjørne finder vi det sidste felt, som på sin egen lidt naive måde gengiver Kristi Himmelfart, som jo har sin egen helligdag 40 dage efter påske. Fortællingen om Kristi himmelfart findes kun i Markus- og Lukasevangelierne samt i Apostlenes gerninger. Hos Lukas kap. 24, vers 46-53 beskrives himmelfarten med disse ord:

Oppe i øverste højre hjørne finder vi det sidste felt, som på sin egen lidt naive måde gengiver Kristi Himmelfart, som jo har sin egen helligdag 40 dage efter påske. Fortællingen om Kristi himmelfart findes kun i Markus- og Lukasevangelierne samt i Apostlenes gerninger. Hos Lukas kap. 24, vers 46-53 beskrives himmelfarten med disse ord:

Oppe i øverste højre hjørne finder vi det sidste felt, som på sin egen lidt naive måde gengiver Kristi Himmelfart, som jo har sin egen helligdag 40 dage efter påske. Fortællingen om Kristi himmelfart findes kun i Markus- og Lukasevangelierne samt i Apostlenes gerninger. Hos Lukas kap. 24, vers 46-53 beskrives himmelfarten med disse ord:

Oppe i øverste højre hjørne finder vi det sidste felt, som på sin egen lidt naive måde gengiver Kristi Himmelfart, som jo har sin egen helligdag 40 dage efter påske. Fortællingen om Kristi himmelfart findes kun i Markus- og Lukasevangelierne samt i Apostlenes gerninger. Hos Lukas kap. 24, vers 46-53 beskrives himmelfarten med disse ord:

Oppe i øverste højre hjørne finder vi det sidste felt, som på sin egen lidt naive måde gengiver Kristi Himmelfart, som jo har sin egen helligdag 40 dage efter påske. Fortællingen om Kristi himmelfart findes kun i Markus- og Lukasevangelierne samt i Apostlenes gerninger. Hos Lukas kap. 24, vers 46-53 beskrives himmelfarten med disse ord:

mens kun 12 fik egentlig titel af apostel efter hans død, altså dem som han udsendte til verden for at udbrede hans budskab. Så den dag uden for Jerusalem flokkedes flere end de oprindelige 12.

Hvad man ikke så godt kan se på et billede, men bedre kan se på klos hold af altertavlen, så har Hans Dreier fået plads til det store klippestykke, hvorpå Frelseren stod, da han talte til dem, inden han blev optaget i himmelen. I Jerusalem på Oliebjerget har man opført Himmelfartskapellet omkring den klippe, hvorpå Jesus stod. Efter sigende kan man på klippen stadig se hans højre fodaftryk på klippen. Efter sigende er hans venstre fodaftryk flyttet til Klippemoskeen også i Jerusalem. Klippemoskeen er efter traditionen bygget på det sted,

hvor muslimernes profet Muhammed for til himmels. En sidste lille krølle på beskrivelsen af himmelfarten: Hver gang en fremmed præst har stået foran altertavlen i Ravnkilde, har vedkommende altid moret sig i sit stille sind over vor Herres fødder, der stikker frem af skyen i højre hjørne. Det har de i hvert fald siden fortalt. Med denne beskrivelse har jeg dels ønsket at genfortælle væsentlige dele af vor Herres, Jesu Kristi dramatiske lidelseshistorie, dels har jeg gerne ville pege på, hvilken storartet skat kirken er beriget med, og med den også hele sognets menighed.

Altertavlens andre felter

Helligåndsduen

I den øverste trekant ses et lidt dunkelt maleri med et lidt ubehjælpsomt og plumpt billede af en

fugl. De fleste børn siger, at det ligner en ørn. Det er på sin vis rigtigt nok, men det skal nu nok forestille en due, symbolet på Helligånden,

Guds Lam med sejrspanen

I det kvadratiske felt i altertavlen ses et ligeledes lidt dunkelt og lidt ubehjælpsomt maleri af et lam,

som holder om en fane med et rødt kors i midten. Lammet er et gennemgående symbol på Kristus (Vi synges jo næsten hver søndag: O, du Guds Lam, som bar al ver-

der dalede ned over Kristus som en due, da han efter dåben steg op af Jordanflodens vande.

dens skam...se i øvrigt den lille statue til højre ved sandstensportalen. Johannes Døberen, der på armen bærer Guds Lam)

Hvem de to ansigter på topstykket illustrerer, ved jeg desværre ikke, og jeg har heller ikke kunnet finde oplysninger om, hvem det skulle være. Men pudsige er de egentlige at se på!

Lige under topstykket er der et tekstfelt, som rummer et citat fra Johannesevangeliet kap. 11, vers 25: *leg er opstandelsen og lifuet, huo som troer paa mig, hand skal leve al-*

ligevel, at han døer, og huo som lever og troer paa mig, hand skal aldrig døe.

I altertavlens venstre felt står der et citat fra Johannesevangeliet kap. 6, vers 54:

Hvo som æder mit kiød og drikker mit blod, hand haver det ævige lif, og ieg skal opvecke hannem paa den yderste dag.

På altertavlens højre felt er citatet

hentet fra 1. korinterbrev kap. 11:

Huo som æder og drikker uværdeligen, han æder og drikker sig selv dommen, dermed hand gjør ikke forskiel paa herrens legeme. (Disse ord fra Paulus er desværre blevet tolket løsrevet fra deres sammenhæng, og fra mange har jeg hørt, at ordene har kunnet afholde dem fra Herrens nadver. Gid vi kunne udrydde tanken om værdighed eller uværdighed... ved Herrens bord er vi alle lige).

Nederst står det berømte citat fra Johannesevangeliet kap 3, den såkaldte lille bibel:

Saa haver gud elsket verden, at han gaf sin søn den enbaarne i døden for os paa det, at hver den som troer paa hannem icke skal fortabis men have det ævige lif. Der står også et årstal, nemlig 1702... ikke året for altertavlens tilblivelse, men året for den sidste bemaling af tavlen.

(Der skiftes lidt tilfældigt mellem brugen af „v“ og „u“).

Sandstensportalen fortæller

Påskeens voldsomme begivenheder berettes der ikke kun om i Ravnkilde kirkes altertavle. Også sandstensportalen ved norddøren fortæller – om end lidt mindre påfaldende – om langfredags smerte. På frisen lige over indgangen kan man se fire engle to på hver side af Kristusmonogrammet.

Den første engel holder en hammer og tre nagler i hænderne.

Den anden engel holder korset og tornekrone i hænderne, mens en djævel til venstre rækker tunge.

Den tredje engel sidder med et ris og en ferle, til højre for denne engel endnu et djævelhoved, der gør nar. Den sidste engel holder nænsomt liglagenet op bag Kristi hoved, et hoved, der ikke udstråler nederlag, men har et udtryk, som en der netop har sagt: Det er fuldbragt.

Da jeg sammen med en kollega fra Rostock i Tyskland stod og kiggede på disse fire engle, udbrød han.

Hvor er det betegnende, at det er engle, der kommer med hammer, nagler, kors, tornekrone, ris, ferle og liglagen, og ikke små djævle. Det må være, fordi man har ønsket at fortælle os, at Kristi lidelse, død og opstandelse skete efter Guds plan til frelse for menneskeheden. Og netop derfor må djævelen række tunge, for nu ødelægges hans magt.

Den fortolkning har jeg aldrig kunnet glemme, og hver påskemorgen kan jeg med rislen ned ad ryggen synge med på disse vers fra salmebogens nummer 224:

*Afvæbnet nu og ødelagt
for evig er al helveds magt;
thi han, som var af døden fangen,
er med triumf af graven gangen.
O salig påskemorgenstund
med guld i mund.*

*Stands dybe hjertesuk i løn!
En morgenrøde himmelskøn
sig hvælver over dem, som sove
i sorten muld og under vove.
O salig påskemorgenstund...*

*Kom, hjerte, med hvad dødt du har,
hvad du med sorg til graven bar,
gik med det alt til ham, som døde,
men levende dig nu vil møde!
O salig påskemorgenstund.*

KRISTUSMONOGRAMMET

I det ovale midterfelt ses et af de mange Kristusmonogrammet, som bruges i kirkerne landet over. Dette monogram består af I H S. Disse tre bogstaver kan udlægges forskelligt.

In Hoc Salus: *I Dette Salig* (ved ham skal du blive salig)

Iesus Hominum Salvator: *Jesus Menneskenes Frelser*

In Hoc Signo: *I Dette Tegn* (underforstået. I eller ved dette tegn skal du sejre. Legenden fortæller, at den romerske kejser – Konstantin den Store – i en åbenbaring så Kristi kors i skyen, og fra skyen hørte en røst sige: *In Hoc Signo Vinces: I dette tegn skal du sejre...*

En fjerde tolkning er denne, at IHS er de tre første bogstaver i navnet Jesus, når det skrives med græske bogstaver: ΙΗΣΟΥΣ.

Allerøverst på sandstensportalen står den sejrende Kristus med højre hånd løftet til velsignelse: Pegefinger og langfinger løftet, mens tommefinger, ringfinger og lillefinger samles i håndfladen. Forklaringen på denne velsignelsehilsen kunne være den. Pegefinger og langfinger symboliserer Kristi guddommelige og menneskelige natur, altså Kristus, som på en gang er både Guds Søn og et menneske, som dig og mig. De tre øvrige fingre samlet kunne tolkes og er blevet tolket som symbol på Treenigheden, altså på Faderen, Sønnen og Helligånden, det navn, som vi alle er døbt i.

Langfredag i sognene

Brorstrup kirke den 6. april kl. 19.30

I år mindes langfredag på en særlig måde i kirkerne. For en del år siden havde vi i Ravnkilde kirke besøg af skuespiller Gorm Worsaa fra Aalborg Teater til oplæsning af Vor Herres lidelseshistorie.

For mig står denne aften stadig som en mindeværdig oplevelse, og - som jeg indimellem hører- også fra andre som var til stede den aften.

Skuespiller har jo i kraft af deres uddannelse og arbejde en særlig evne til at behandle en tekst på og til at give teksten liv, så den når ud til os som tilhørere.

Flere gange har jeg puslet med tanken om igen at engagere en skuespiller til oplæsning langfredag aften.

Til dette års langfredag kommer skuespiller Mette Frank

Mette Frank er født og opvokset i Mejlby, som datter af Ellen og Ole Sørensen, og hendes bror Anders bor der også med sin familie, og han driver familievirksomheden videre som vognmand.

Om Mette Frank kan fortælles:

Hun er uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole i København i 1998, og har siden da optrådt på mange forskellige scener rundt om i landet. Bla. i forestillingen „Ordet“ af Kaj Munk på Ålborg Teater (2001), og „Dagens Helte, Natens Ofre“ (2004) - også af Kaj Munk, samt „Brødrene Karamazov“ (2006) af Dostojevski - begge på Det Kongelige Teater. Har desuden haft mindre roller i Tv-serierne „Klovn“ på TV2, samt „Lykke“ på DR.

Kom og deltag

i en stærk aften i Brorstrup kirke!

Årsmiddagen for Danmarks befrielse

FREDAG D. 4. MAJ KL. 19.30 I RAVNKILDE KIRKE

Den 4. maj er det om bekendt 67 år siden, at befrielsesbudskabet lød fra BBC i London, et budskab, som forvandlede denne majaften til noget ganske særligt:

I dette øjeblik meddeles det, at Montgomery har oplyst, at de tyske tropper i Holland, Nordvesttyskland og i Danmark har overgivet sig.

Her er London. Vi gentager:

I dette øjeblik meddeles det, at Montgomery har oplyst, at de tyske tropper i Holland, Nordvesttyskland og i Danmark har overgivet sig.

Så få var ordene med den store virkning!

Her i sognene er der ikke en egentlig tradition for at markere befrielsesbudskabet i kirkerne, men i år falder den 4. maj jo på Bededag, og selv om mange måske er i sommerhus eller til konfirmation i familien, så håber jeg alligevel, at nogle vil være med til at mødes i Ravnkilde kirke til en musikgudstjeneste, hvor håb og fred og frihed vil blive udtrykt i ord og toner fra den danske sangskat, sådan som den findes i både salmebog og højskolesangbog.

Hjemmeside for Brorstrup og Ravnkilde sogne

I nogen tid har det været et stort ønske, om sognene kunne få skabt en god, pæn og brugbar hjemmeside. Hjemmesiden kunne være det sted, hvor man fik svar på nogle af de spørgsmål, man havde, også det sted, hvor man kunne hente gamle kirkeblade frem, og endelig kunne hjemmesiden på en måde være sognenes og menighedsrådets ansigt udadtil.

Nu er den endelig tilgængelig på Internet, og menighedsrådet modtager gerne forslag til forbedringer, og vi vil også gerne gøres opmærksomme på evt. fejl, som måtte have indsneget sig.

På forsiden af hjemmesiden er der en rubrik AKTUELT. Det er tanken,

at denne rubrik skal bruges til oplysninger og meddelelser, som ikke kan nå at komme i avisen. Det kunne jo være: aflysning af konfirmandundervisning en bestemt dag, pludselig opstået sygdom, der nødvendiggør ændringer i f.eks. gudstjenesterne samt andre ting, som man lige skal være opmærksom på.

Siden kan man finde ved at klikke ind på en af følgende:

www.brorstrup-ravnkilde-kirke.dk
www.brorstrupkirke.dk
www.ravnkildekirke.dk

God læselyst!

GUDSTJENESTELISTE: MARTS - APRIL - MAJ 2012

DATO	SØNDAGENS NAVN	BRORSTRUP	RAVNKILDE
10. Marts		Ingen	11.00
11. Marts	3. Søndag i fasten	10.15	<i>Se lørdag d. 10. marts</i>
18. Marts	Midfastesøndag	Ingen	10.15 KOP
25. Marts	Mariæ Bebudelsesdag	10.15	9.00
1. April	Palmesøndag	9.00	10.15
5. April	Skærtorsdag	10.15	19.30
6. April	Langfredag	19.30 P	Fælles med Brorstrup
8. April	Påskedag	9.00	10.15
9. April	2. Påskedag	10.15	Ingen
15. April	1. Søndag efter Påske	Ingen	10.15
22. April	2. Søndag efter Påske	10.15	9.00
29. April	3. Søndag efter Påske	10.00 Konfirmation	Ingen
4. Maj	Bededag	Ingen	19.30 M
6. Maj	4. Søndag efter Påske	Ingen	10.00 Konfirmation
13. Maj	5. Søndag efter Påske	10.15 KOP	Ingen
17. Maj	Kristi Himmelfartsdag	9.00	10.15
20. Maj	6. Søndag efter Påske	10.15	9.00
27. Maj	Pinsedag	9.00	10.15
28. Maj	2. Pinsedag	10.15	Ingen
2. Juni		Ingen	9.30 Morgensang
3. Juni	Trinitatis søndag	10.00	Ingen
10. Juni	1. Søndag efter trinitatis	9.00	10.15

Sognepræsten holder fri 17. – 18. marts og 12.-13. maj. Telefonsvarerer henviser til vikar.

KOP= sognepræst Knud Olav Petersen har tjenesten

P= fælles passionsgudstjeneste for begge sogne i Brorstrup kirke. Skuespiller Mette Frank læser op fra Johannesevangeliet.

M = Musikgudstjeneste på befrielsesaftenen den 4. maj. (Se inde i bladet)

Gudstjeneste for hørehæmmede

Der er desværre mange mennesker, der enten medfødt eller senere i livet får problemer med at høre.

For nogle er det så slemt, at det er svært eller umuligt at høre, hvad præsten siger i gudstjenesten, også selvom vi i vore kirker har teleslyngeanlæg, som i hvert fald for nogle hørehæmmede er en stor hjælp.

Der er i folkekirken ansat to landsdelspræster for hørehæmmede. Præsten, der dækker Jylland og Fyn, hedder Søren Skov Johansen, og han holder gudstjeneste i Durup kirke søndag den 10. juni kl. 10.30. Gudstjenesten bliver teksten på storskærm og afvikles i det hele taget med særlig hensyn til hørehæmmede.

Efter gudstjenesten er der frokost i sognehuset i Nørager, hvor Søren Skov Johansen også vil fortælle om sit arbejde, og der er skrivetolkning af det, der bliver sagt.

Pris for frokost er 35 kr.

tilmelding senest en uge før til Herluf Christensen tlf. 98 55 72 92 / hsc@km.dk